

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἡ σφύρα συνέτριψε τὸ κρανίον της . . . ἡ δυστυχὴς ἔπεσε χαμαὶ ἀγωνιῶσα.

Ὁ Οὐδέρτος ἤγειρε τὸν πόδα ὅπως τὴν συντρίψῃ, ἀλλ' ὁ Ἀρνόλδος τὸν ἀπώθησε βιαίως.

Ὁ Οὐδέρτος ἐξεράγη εἰς ἡγήρην γέλωτα.

Ἐφόνευσε τὴν ψευδῆ σειρήνα, ἀνεφώνησε, καὶ ἐγὼ ἠθέλησα νὰ σοὶ ἀποδείξω ὅποια τις ἦτο ἡ ἀληθὴς, διότι σὺ εἶσαι ὀλίγον τι ἀνῆτος, ὀλίγον βλάξ . . . Τώρα δὲ εἶναι ἡ σειρά σου . . . ἡ Δεῖα μὲ ἀπέπειλεν ὅπως τὴν ἐκδικήσω . . .

— Γλήγορα! εἶπεν ὁ Ἀρνόλδος, κύπτων τὴν κεφαλὴν ὅπως δεχθῇ τὸ κτύπημα.

Ἡ σφύρα ἐξέφυγεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ παράφρονος.

— Ὅχι! Ὅχι! ἔτι. Ἡ ἱστορία θὰ εἶνε ὠραιότερα ὅταν θὰ εἴπω εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἐφόνευσε τὴν Δεῖαν, καὶ κατόπιν τὴν σειρήνα. Τοῦτο θὰ προκαλέσῃ ὠραίαν τινα ἀποκεφάλισιν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἀγορᾶς· ἐγὼ δὲ, θὰ ἔλθω νὰ χορεύσω ἐκεῖ. Θὰ διηγηθῶ τὰ πάντα καί, πρὸ παντός, ὅτι τὴν ἐφίλησα ἐνώπιόν σου!

Προφέρων δὲ τὰς λέξεις ταύτας, ἔλαβε τὴν σειρήνα ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ τὴν ἤσπασθη μετὰ μανίας. Ὁ Ἀρνόλδος ἐφρίκασε· στραφεὶς δὲ ὀπίσω, ἔφυγε χωρὶς νὰ ἤξεύρῃ πού ἐπῆγγαινε.

Ἡ σελήνη ἐφώτισεν ἐπὶ τινα εἰσέτι καιρὸν τὸ ἐργαστήριον, ἐνθα ὁ παράφρων παρέμεινεν ὅλην τὴν νύκτα.

Τὴν ἐπιοῦσαν, εὗρον τὴν μὲν Μαρίναν μεταξὺ τῶν βραχιόνων τῆς συντετριμμένης σειρήνης, τὸν δὲ Οὐδέρτον καθήμενον ἐν γωνίᾳ τινί.

— Ἡ σειρὴν ἔκαμνε παρατονίας ὅτε ἐτραγῶδει, ἐφώναζε, καὶ ὁ Ἀρνόλδος τὴν ἐφόνευσε!

Οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ μάθῃ ποτὲ τί συνέβη. Διότι οὐδεὶς εἶδε, πλην τῆς σελήνης . . . καὶ ἡ σελήνη δὲν εἶπε τίποτε!

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη, οὐδεὶς ἤκουσε πλέον περὶ τοῦ ὠραίου καὶ σιωπηλοῦ γλύπτου μὲ τὸ συνοφρυωμένον μέτωπον. Οὔτε καὶ ἐγνώριζον ἂν ἔζη.

Ἡμέραν τινὰ ἀφίκετο ἐξ Ἀμερικῆς θαυμάσιόν τι ἀγαλλμα διὰ τὸν τάφον τῆς Δεῖας· οὐδὲν ἐπ' αὐτοῦ ἀνεγιγνώσκετο ὄνομα, οἱ δὲ κομίσαντες αὐτὸ εἶπον, ὅτι ἦτο ἔργον τοῦ διασήμου Δειάρνου, τοῦ μεγάλου γλύπτου μὲ τὴν λευκὴν κόμην . . .

Ἦτο ἡ νύμφη, οἷα ποτὲ ὑπῆρξε. Ἀλλὰ, ἀντὶ τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς, ἐφαίνετο ὅρις τις ὅστις, ἐξερχόμενος τοῦ βράχου, περιετυλίσσετο περὶ τὸ φύλλον, ὅπερ ἡ νύμφη ἐκράτει διὰ τῶν λεπτοφυῶν αὐτῆς χειρῶν.

Ἡ μήτηρ τῆς Δεῖας ἀνελύθη εἰς δάκρυα πρὸ τοῦ μαρμαρίνου ἐκείνου ἀγάλματος, ὅπερ εἶχε μὲν τὴν καλλονὴν καὶ τὴν γοητείαν, δὲν εἶχεν ὅμως καὶ τὴν ζωὴν!

Κάμμεν Σίλβα

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Πολλὰκις ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ μάθωμεν, ὅτι ὄντα τινα ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν διαφόρων αἰτίων, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον γνωστῶν, ἠλεκτρίζονται εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε, καὶ σπινθηρὰς ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν νὰ ἐκπέμπωσιν, ἢ τοῦτο νὰ ἀποκτᾷ προσέτι τὴν ιδιότητά τῆς τε ἑλξεως καὶ ἀπώσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων σωμάτων. Ἐν τούτοις, δεόν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ παρατηρήσεις αὗται, ἢ μᾶλλον αἱ περὶ τούτων διηγήσεις, ἐγένοντο δεκατὶ μετὰ τινος δυσπιστίας, ἀποκλειστικῶς δὲ τὰ τοιαῦτα φαινόμενα οἱ πολλοὶ νῦν πιστεύουσιν παρὰ ταῖς γαλαῖς μόνον

ἀπαντῶμενα· καὶ τῷ ὄντι, καλῶς ἀπαντες γινώσκωμεν ἐκ πεύρας, ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα ἠλεκτρίζονται εἰς τινὰς περιστάσεις, καὶ ἰδίως ὅταν ὑποβῶνται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς τριβῆς, παράγοντα τότε καὶ τὸ τῶν ἠλεκτρικῶν σπινθηρῶν φαινόμενον.

Ἀπαιτᾶ ὅμως τὰ ζῶα, ὧν ἰδίως τὸ δέσμα εἶνε ξηρὸν, ἔχουσι τὴν ἀνωτέρω ιδιότητά, ἀναμφισβήτητον δὲ, ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι τινες παρουσιάζοντες καὶ οὗτοι κατὰ τοὺς ξηροὺς καὶ ψυχροὺς καιροὺς τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς φαινόμενα, ἐν ἀσθενεῖ ὅμως βαθμῇ. Κατὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν καιρῶν τούτων, πολλὰκις βλέπμεν, ἐκ τῆς κόμης αὐτῶν ἰδίως, ἐκπεμπομένους σπινθηρὰς, οἵτινες καὶ ὑπὸ ἰδιάζοντος κρότου καὶ σπινθηρισμοῦ συνοδεύονται.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ συμπτώματα ταῦτα, ὁ διάσημος ἀκαδημαϊκὸς Feré πρό τινος ἐν Γαλλίᾳ ἀνεκοίνωσε τῷ συνεδρίῳ τῆς Βιολογίας, σπουδαίαν αὐτοῦ παρατήρησιν, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁποίας οὐδεμία ἀμφιβολία μένει περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτομάτου τινος ἠλεκτρίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἐν μεγάλῃ ἀληθείᾳ ἐντάσει.

Πρόκειται περὶ τριακοντούτιδος γυναικὸς, ὕστερικῆς, καὶ ἐκ νευροπαθοῦς οἰκογενείας καταγομένης. Ἡ γυνὴ αὕτη, νεᾶνις οὖσα, ἐν τῇ ἡλικίᾳ τοῦ δεκάτου τετάρτου ἢ δεκάτου πέμπτου ἔτους, πικρετηρήθη ὅτι ἐνίοτε ἡ κόμη αὐτῆς κατείχετο ὑπὸ τριγμοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐντατικῶς, καὶ ὅτι ἐκ τῶν τριχῶν ταύτης ἐξεπέμποτο σπινθηρὰς οἵτινες ἐν τῷ σκότει ἦσαν λίαν ὁρατοί.

Τὸ ἀνωτέρω φαινόμενον ἤρξατο ἔκτοτε αὐξανόμενον, ἀλλ' ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1882 ἐντατικώτερον τοῦτο ἐξεδηλοῦτο, καταστὰν ἔκτοτε σχεδὸν διαρκές, ἐξαιρέσει μόνον κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ ὕγροι καιροὶ καὶ οἱ νότιοι ἄνεμοι ἐπεκράτουν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης παρετήρησεν, ὅτι οἱ δάκτυλοι αὐτῆς ἀπέκτησαν τὴν ἀξιοπαρατήρητον ιδιότητά τοῦ νὰ ἔλκωσιν ἐλαφρὰ τινα σώματα, ὡς ἐν παραδείγματι, μικρὰ τεμάχια χάρτου, λεπτὰς ἐξ ὑφάσματος ταινίας, κλπ. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς της, ὅχι μόνον σπινθηροβολοῦσιν ὁσάκις ἐρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κτενίου, ἀλλὰ φαίνονται τότε ἔχουσαι τάσιν νὰ ἀνορθῶνται καὶ νὰ ἀπομακρύνωνται ἀλλήλων. Ὅταν μέρος τι τοῦ σώματος αὐτῆς ἐρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐνδυμάτων, παράγεται τότε φωτοβόλος τις τριγμὸς, κατόπιν τὰ ἐνδύματα συγκολλῶνται τῷ σώματι, ἐνίοτε δὲ μετὰ τοσαύτης θυνάμειως, ὥστε καὶ τὰς κινήσεις αὐτοῦ νὰ ἐμποδίζωσιν.

Ἡ πρὸς ἠλέκτρισιν τάσις αὐτῆς, καὶ ἡ τῆς ἠλεκτρικῆς ἐκκένωσέως ἐντάσις, αὐξάνουσιν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆθικῶν τινῶν συγκινήσεων· μὴ δὲ τῶν ἀξιοπα-

ρακτηρήτων περιπτώσεων εἶνε καὶ ἡ ἐπομένη, ὅτι ὁ τριγμὸς ὑπερβαλλόντως αὐξάνει, ὁσάκις ἡ γυνὴ ἀκούη ἐντεχνόν τινα μουσικὴν ἁρμονίαν, προξενούσαν αὐτῇ μέγαν καὶ γενικὸν ἐρεθισμόν. Οἱ τριγμοὶ οὗτοι ἐκδηλοῦνται προσέτι καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καὶ ἄνευ τῆς προσεγγίσεως ἐτέρου τινὸς σώματος, περιοριζόμενοι κυρίως εἰς τὰς κνήμας, ὅπου τότε οὐχὶ εὐάρεστους νυγμούς ἡ δύστηνος αἰσθάνεται.

Διὰ τῶν ξηρῶν καιρῶν βοηθοῦνται τὰ φαινόμενα ταῦτα, ἅτινα ἰδίως κατὰ τὰς παγετώδεις ἡμέρας παρατηροῦνται, ἐν ᾧ ἀπεναντίας κατὰ τὰς ὑγρὰς καὶ ὀμιχλώδεις, ἀντίθετα τούτων ἀποτελέσματα παράγονται· προσέτι αἱ μεταβολαὶ αὗται τῆς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐντάσεως, ἥτις ὡς γνωστὸν μηδενίζεται ἐν καιρῷ βροχῆς καὶ ὑπὸ τοῦ νοτίου ἀνέμου, ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν προηγούνται μεταβολῆς τινος τοῦ καιροῦ. Ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς αὐξήσεως τῆς ἐντάσεως ἐπέρχεται, φανερώς παρατηρουμένη, αὐξήσις τῆς σωματικῆς δυνάμεως, ταύτην ἐπὶ τέλους ἐλαττωθεῖσαν, διαδέχεται ἐπὶ τινα χρόνον κόπωση, καὶ μεγάλη τοῦ σώματος ἐξασθένησις.

Ὁ Feré ἡδυνήθη ἐπὶ τῆς γυναικὸς διὰ καταλλήλου ἡλεκτρομέτρου νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ὁ ἐκ τῆς τριβῆς ὑπερβαλλόντως ἀναπτυσσόμενος ἡλεκτρισμὸς, ἦτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πάντοτε θετικὸς.

Ἄξιον ἔτι σημειώσεως εἶνε, ὅτι καὶ ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης, μόλις νῦν ἐνδεκαετῆς, προσεβλήθη πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐξ ὑστερικῶν φαινομένων, λίαν φανερῶν, συγχρόνως δὲ παρουσιάζει ἔκτοτε καὶ οὗτος φαινόμενα φωτοβόλου τριγμοῦ, ἐν τῇ αὐτῇ τούτεστιν ἡλικίᾳ ὅτε καὶ τῇ μητρὶ παρατηρήθησαν ταῦτα.

Δι' ἐιδικοῦ ὑδρομέτρου ὁ Feré ἐβεβαιώθη ὅτι τὸ δῆμα τῆς τε μητρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἔχει ἀσυνήθη τινα ξηρασίαν, ἥτις ἰδίως παρὰ τῇ μητρὶ εὐχερέστερον διακρίνεται· ἀμφοτέρων ὅμως ἡ ξηρασία αὕτη τοῦ δῆματος, ἐπικρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ σώματος πλευρᾷ. Διὰ πολλῶν τέλους ἐπὶ τοῦ ἡλεκτρομέτρου παρατηρήσεων ἐπέστη ὅτι, ὁ ἐπὶ τῆς μητρὸς ἰδίως, ἐν ἐπαφῇ ταύτης μετὰ τοῦ ἡλεκτρομέτρου εὕρισκομένης, ἀναπτυσσόμενος ἡλεκτρισμὸς, ὑπῆρξε μέγας, ὁσάκις δὲ διὰ τῆς τριβῆς οὗτος ἀνεπτύσσετο, καὶ ἀπεμονοῦτο ἡ γυνὴ ἐπὶ θρονίσκου ἐξ ὑελίνων στηριγμάτων, καθίστατο τότε ἔτι μεγαλύτερος· μετὰ τῆς μεγίστης ὅμως ἐντάσεως ὁ ἡλεκτρισμὸς ἀνεπτύσσετο, τοῦ δείκτου ὑπερβαίνοντος ἐνίοτε τὰ ὅρια τῆς κλίμακος, ὅταν ἡ γυνὴ ὑπεβάλλετο εἰς περιφερικούς δι' ἡλεκτρικῶν ἐκκενώσεων ἐρεθισμούς, καὶ ἠτένιζε κυανὴν ὕελον, ἰδίως δὲ ὁσάκις προσήγγιζεν αὐτῇ φιαλίδιον αἰθέρος.

Ἐκ τούτων ὁ Feré συμπεραίνει ὅτι ἐὰν τὰ ἀνωτέρω φαινόμενα στηρίζωνται εἰς ξηρασίαν τινὰ τοῦ δῆματος

ἀνθισταμένην εἰς τὴν διαρκῆ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, κατὰ τὸ μέτρον τῆς παραγωγῆς του, ἀπώλειαν· αὐτὸ τοῦτο λέγει ἀποδεικνύει τὸ δυνατόν τῆς διὰ τοῦ ζωικοῦ ὕργανισμοῦ παραγωγῆς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη κρατύνεται τῷ ὄντι καὶ βεβαιοῦται ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει τῆς παραγωγῆς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ διὰ τῶν προλεχθεῖσων ἠθικῶν συγκινήσεων, καὶ τῶν περιφερικῶν διὰ τοῦ ἐκκενωτοῦ ἐρεθισμῶν. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ξηρασίαν τοῦ δῆματος αὕτη, οὐδὲν ἄλλο θὰ εἶνε, ἢ ἀποτέλεσμα νευρικῆς τινος παθολογικῆς καταστάσεως.

Ὅπως δὲ ἴποτε ὅμως, πολὺ ἐνδιέφερε τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ἡ βεβαίωσις τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἡλεκτρικῶν τούτων φαινομένων, ἅτινα μόνον παρά τισι τῶν ὄντων ἐνίοτε ἐν ὑπερβολικῇ ἐντάσει βλέπουμεν ἀναπτυσσόμενα, ἐν τῇ συνήθει δὲ τῶν τοιούτων καταστάσει, τὰ παρατηρηθέντα φαινόμενα ἀσθενῶς φαίνονται παραγόμενα.

Ὁ Feré ἐπιλέγων, συμπεραίνει ὅτι ἡ βεβαίωσις αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξηγήσεως τῶν φαινομένων, τῆς πολώσεως, ὡς καὶ τοῦ εἶδους τῆς φυσικῆς συμπαθείας, ἥτις διὰ τῆς φυσιολογίας παρατηρεῖται ὑπάρχουσα μετὰ τῶν ὀργάνων τινῶν καὶ τινῶν σωμάτων (sensibilité elective), ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐξ ἀποστάσεως μετὰ τῶν σωμάτων ἐνεργειῶν. Ἡ παρατήρησις ὅθεν τοῦ Feré ἀκριδέστατα ἐκτελεσθεῖσα τῇ βοηθείᾳ ἐργαλείων ἐξαφανιζόντων πᾶσαν περὶ πλάνης τινος ἰδέαν, δύναται ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν τοῦ αὐτοῦ εἶδους προγενεστέρων παρατηρήσεων, ἀνοίξασα μάλιστα εὐρύτατον στάδιον σπουδαίων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Σ. ΚΟΡΚ... ΗΣ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΦΥΛΑΚΙΟΝ

Ὁ μικρὸς μου ἀνεψιὸς ἐπήγαγε κατὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ σχολεῖον. Τῷ εἶγον δώσει ὥραιον βιβλιοφυλάκιον, διὰ τὸ ὅποιον ἐκόμπαζε δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ. Δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη ὅτι τὸ βιβλιοφυλάκιον ἦτο τὸ πρῶτον βῆμα ἐν τῇ ζωῇ του. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ εἰμὴ τὸ ἀβάκιον καὶ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ δὲν τὸν ἐβάρυνε.

Παρουσιάζεται λοιπὸν ὁ μικρὸς μου καὶ ἐνώπιόν μου μετὰ τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια τῆς ἀναξυρίδος του, μετὰ παρατηρεῖ κακῶς καὶ μετὰ ἐρωτᾷ.

«Θεῖε, διατί δὲν ἔχεις καὶ σὺ βιβλιοφυλάκιον;»

Καὶ γὰρ ἐκοβάλῃσα τὸ βιβλιοφυλάκιόν μου καὶ ἀκόμη τὸ κοβάλω, καὶ πάντες δὲ φέρομεν τοιοῦτον, πάντες εἰμεθα παῖδες τοῦ σχολείου, τρέχοντα ἐν τῷ δρόμῳ τῆς ζωῆς, ὅστις τελειώνει εἰς τὴν θύραν τοῦ νεκροταφείου. Μερικοὶ ἔχουσι βαρέα βιβλιοφυλάκια, ἄλλοι ἐλαφρά, τινὲς πηδῶσιν εὐθυμοὶ καὶ γελῶντες, ἄλλοι ἔρπουσι σιωπηλοὶ καὶ μετὰ τὴν κεφαλὴν κάτω πρὸς τὴν οἰκίαν, διότι ἐπανελήφθησαν ἐν τῷ σχολείῳ ἡ ἔλαβον κακὸν βαθμόν. Καὶ ἐπὶ τέλους ἔρχονται αἱ μεγάλοι παύσεις, ὅτε πετῶμεν τὸ βιβλιοφυλάκιον εἰς τὴν γωνίαν καὶ ἀρπάζομεν τὴν βακτηρίαν τοῦ ταξιδιωτοῦ καὶ πηγαίνομεν εἰς ταξείδια. Ναί, ἀλλὰ ποῦ;

(Ἐκ τῶν Νέων Μύθων τοῦ Schloesser)